

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/151/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214201960
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Holič
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2214201960.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu: JUDr. Martin Holič a členiek senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Andrea Dudášová, v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, proti odporcovi: E. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX G. J. XX, o zaplatenie 1.149,60 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 14C/44/2014-41 zo dňa 9. júla 2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdzuje.

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd návrh zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil použitím § 39, § 52 ods. 1, § 54 ods. 1, § 517 ods. 1 a 2, § 37 ods. 1, § 40 ods. 1, § 549 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 2, § 9 ods. 2 písm. c) a písm. k), § 11 ods. 1 písm. a), b) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Vecne argumentoval tým, že na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu bezdôvodná. Predmetná zmluva totiž neobsahuje adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, ani výšku, počet a termíny splátok istiny, výšku, počet a termíny splátok úrokov a výšku, počet a termíny splátok iných poplatkov. Pre uvedené nedostatky sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Na ostatné úroky, poplatky a sankcie žalobca nemá nárok ani preto, lebo ich dojednanie vo všeobecných obchodných podmienkach žalobcu je absolútne neplatné. Ide o tzv. typovú zmluvu, napísanú drobným až nečitateľným písmom, teda zmluva vrátane všeobecných obchodných podmienok boli vopred pripravené žalobcom bez účasti druhej strany - spotrebiteľa, pričom konkrétny spotrebiteľ nemal právo zásadným spôsobom do nej zasahovať, prípadne meniť jej podmienky. Nejde teda o podmienky individuálne dojednané. Dôvodom ich absolútnej neplatnosti je rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka, absencia písomnej formy podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zo žalobcom predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a splátkového kalendára vyplýva, že žalovaný čerpal úver vo výške 1.350,- Eur, a do podania žaloby uhradil žalobcovi 1.609,44 Eur, teda vyššiu sumu, než je samotná istina úveru. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď po procesnej stránke bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, v konaní si však žiadne trovy neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrhu v celom rozsahu vyhovie a odporcu zaviazne na zaplatenie žalovaných nárokov aj náhrady trov konania; alternatívne navrhol, aby napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa. Odvolateľ si zároveň uplatnil

a vyčíslil náhradu trov odvolacieho konania v sume 83,34 Eur. Ako odvolacie dôvody označil dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p., podľa § 205 ods. 2 písm. e) v spojení s § 205a ods. 1 písm. b) O.s.p. a podľa § 205 ods. 2 písm. c), d) a f) O.s.p. Argumentoval tým, že záver súdu o tom, že zmluva neobsahuje zákonom predpísané náležitosti, nie je správny, poskytnutý úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov. V čl. 12 ods. 12.1 zmluvných dojednaní je uvedená adresa, na ktorej je možné uplatniť akúkoľvek reklamáciu alebo sťažnosť. Navrhovateľ namietal tiež správnosť záverov súdu, podľa ktorého by zmluva mala obsahovať určenie počtu splátok, dátum ich splatnosti ako aj ich výšku. Zmluva obsahuje stanovenie počtu splátok, ich výšku a termíny splatnosti. Požiadavku na samostatné rozpisovanie výšky, počtu a termínov splatnosti splátok úrokov, istiny je potrebné posudzovať s ohľadom na praktický význam a reálnu využiteľnosť daných údajov. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania obsahuje výšku splátky, termín jej splatnosti ako aj počet splátok. Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere medzi účastníkmi konania nevyžaduje, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Takáto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina, úroky alebo poplatky uhrádzali v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a podobne. To však nie je prípad zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania. Poukázal tiež na to, že rozpisanie splátky na časť istiny a časť úrokov bolo obsiahnuté v splátkovom kalendári tvoriacom súčasť oznámenia veriteľa. Závery súdu o chýbajúcich náležitostiach v zmluve vychádzajú z nesprávnych skutkových zistení a úver poskytnutý odporcovi súd nesprávne posúdil ako bezúročný a bez poplatkov. Poukázal tiež na výklad ust. § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktoré vyžaduje, aby okrem absencie predpísaných náležitostí v zmluve nebola dodržaná aj predpísaná forma, keď je v znení tejto normy použitá spojka „a“ vyjadrujúca konjunkciu. V danom prípade súd nekonštatoval, že zmluva nemala písomnú formu. Platnosť právneho úkonu z hľadiska jeho súladu so zákonom sa posudzuje v čase, kedy bol úkon vykonaný. Súd dostatočne nevysvetlil svoj záver o nečitateľnosti zmluvných dojednaní, odôvodnenie rozhodnutia je v tejto časti nepreskúmateľné.

Odporca odvolanie nepodal a k doručenému odvolaniu navrhovateľa sa nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), prejednal vec v medziach a rozsahu odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, pretože súd prvého stupňa vo veci zistil riadne skutkový stav potrebný pre právne posúdenie veci a vyvodil z neho i správny právny záver. Vo veci vykonal náležité dokazovanie v potrebnom rozsahu zhodnotením jeho výsledkov v súlade s § 132 O.s.p., dospel k správnym skutkovým zisteniam a na ich základe vyvodil vo veci samej správny právny záver, keď na vec aplikoval zodpovedajúce právne normy, ktoré správne vyložil a svoje dôvody vedúce k danému rozhodnutiu aj náležite vysvetlil v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania navrhovateľa bolo posúdiť, či prvostupňový súd rozhodol vo veci správne, ak žalobu zamietol z toho dôvodu, že predmetný úver pre chýbajúce náležitosti úverovej zmluvy považoval za bezúročný a bez poplatkov a to s poukazom na odvolacie argumenty uplatnené odvolateľom.

Odvolateľ odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d) O.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.). Odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ust. § 132 O.s.p., pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo, alebo v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak, z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti je logický rozpor, alebo ktoré odporujú ust. § 122 až § 135 O.s.p. Odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. je daný, ak súd prvého stupňa posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu, síce správne určenú, nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu

potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i v prevažnej miere správne právne posúdil.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom. Pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie navrhovateľom uplatneného nároku, a pretože odvolací súd zároveň v prevažnom rozsahu zdieľa i právne závery prvostupňového súdu vo veci, s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť, pretože súd prvého stupňa sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre túto časť rozhodnutia a odvolací súd sa s týmto odôvodnením súdu v prevažnej miere stotožňuje, k veci považuje za potrebné dodať iba nasledovné:

Navrhovateľ a odporca uzavreli dňa 08.09.2010 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8100030904, na základe ktorej bola odporcovi poskytnutá suma vo výške 1.350,- Eur. Odporca mal splácať pôžičku v pravidelných 36 mesačných splátkach po 76,64 Eur. Podľa tvrdenia navrhovateľa, do dňa podania žaloby odporca uhradil iba sumu 1.609,44 Eur.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú príslušné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Ustanovenie § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch stanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a taxatívne stanovuje, aké náležitosti musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať. Absencia niektorých týchto náležitostí nespôsobuje neplatnosť predmetnej zmluvy, ak už bol poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo ak bol dodaný tovar alebo poskytnutá služba, a to z dôvodu ochrany spotrebiteľa. Sankcia neplatnosti by totiž neprimerane tvrdo dopadala na spotrebiteľa, ktorý by tým stratil výhodu splátok, a mohol by sa tak dostať do ťažko riešiteľnej situácie, pretože spravidla finančné prostriedky z úveru už použil a nemá možnosť ich bezprostredne splatiť v celej výške.

Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy namiesto sankcie neplatnosti zmluvy sankcionoval veriteľa tým, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1).

Jednou z povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k)). Zákonom stanovené presné členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj nároky, na ktoré nemá právo.

Súd prvého stupňa preto správne pristúpil k prieskumu, či zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, a dospel k správne záveru, že predmetná zmluva neobsahuje základnú obsahovú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona, preto v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvého stupňa správne skonštatoval, že zmluva neobsahovala rozčlenenie splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky).

Nerozčlenenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky nemôže byť považované za splnenie povinnosti, ktorá expressis verbis vyplývala z vyššie cit. ust. zákona o spotrebiteľských úveroch.

Keďže potom s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, v zmysle citovaného ust. § 9 ods. 2 písm. k) v spojení s § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch, je nevyhnutné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, pričom podľa dokladov predložených navrhovateľom, odporca ku dňu podania návrhu uhradil 1.609,44 Eur. Je teda zrejmé, že navrhovateľovi odporca uhradil viac, než mu na spornom úvere bolo poskytnuté (poskytnutých 1.350,- Eur, vrátených 1.609,44 Eur). Preto súd správne návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Pokiaľ odvolateľ poukázal na výklad ust. § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktoré vyžaduje, aby okrem absencie predpísaných náležitostí v zmluve nebola dodržaná aj predpísaná forma, keď je v znení tejto normy použitá spojka „a“ vyjadrujúca konjunkciu, pričom v danom prípade súd nekonštatoval, že zmluva nemala písomnú formu, podľa odvolacieho súdu ani táto námietka neobstojí. Logickým a teleologickým výkladom predmetného zákonného ustanovenia totiž možno dospieť len k takej interpretácii, že následok bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru nastáva v prípade nesplnenia čo i len jednej z podmienok uvedených v ust. § 11 ods. 1 písm. a), a to napriek tomu, že zákonodarca použil konjunktívnu spojku „a“, pričom opačný výklad by bol úplným popretím zmyslu tohto ustanovenia a zjavného úmyslu zákonodarcu.

Ďalšie odvolacie argumenty navrhovateľa odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu navrhovateľa zaoberajúcu sa ďalšími, podľa súdu prvého stupňa absentujúcimi, podstatnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere účastníkov, už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

Odvolací súd potom rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom zamietajúcom výroku, vrátane výroku o trovách konania, s poukazom na konštatované, ako vecne správny, s použitím § 219 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní bol plne úspešný odporca a preto mu v zmysle § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania voči v odvolaní neúspešnému navrhovateľovi. Keďže ale odporca si právo na náhradu trov odvolacieho konania návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil (podľa obsahu spisu mu v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli), odporcovi nebola náhrada trov odvolacieho konania priznaná.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.